

РЕШЕНИЕ

№ 1364

гр. Пловдив, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно гражданско дело № 20235300502490 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на И. Т. Б. ЕГН *****, от *** против решение № 3545/01.08.2023г. по гр.д. № 14655/2022 г. на Районен съд - Пловдив, с което е отхвърлен като неоснователен предявения насрещен иск на И. Т. Б., ЕГН: *****, в качеството му на правопреемник на Т. И. Б., ЕГН: *****, починал в хода на процеса – на ***г., с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за признаване за установено по отношение на Б. И. Ш., ЕГН: *****, че същият е индивидуален собственик въз основа на осъществено давностно владение на следните недвижими имоти, а именно: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ I – 2129 от кв. 69а по плана на ***, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 510 кв.м., при граници: от две страни улица, УПИ XXI – 2129, и УПИ II – 1028, ведно с построените в имота: масивна жилищна сграда с площ от 79 кв.м., масивно жилище с площ от 50 кв.м. и масивна сграда с площ от 16 кв.м. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XXI – 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед №

335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 484 кв.м., при граници: улица, УПИ I – 2129, УПИ II – 1028, и УПИ XX – 1028, 2129. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XX – 1028, 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 998 кв.м., при граници: улица, УПИ XXI – 2129, УПИ II – 1028 и УПИ XIX – 1027. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XIX – 1027 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1519 кв.м., при граници: улица, УПИ XX – 1028, 2129, УПИ IX – 1031, УПИ X – 1031, и УПИ XVIII – 1026. ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1026 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1252 кв.м., при граници: улица, УПИ XIX – 1027, УПИ XI – 1031 и УПИ XII – 1032.

С решението е допуснато извършване на съдебна делба между Б. И. Ш., ЕГН: *****, и И. Т. Б., ЕГН: *****, в качеството му на правопреемник на Т. И. Б., ЕГН: *****, починал в хода на процеса – на *** г., на следните недвижими имоти, а именно: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ I – 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 510 кв.м., при граници: от две страни улица, УПИ XXI – 2129, и УПИ II – 1028, ведно с построените в имота: масивна жилищна сграда с площ от 79 кв.м., масивно жилище с площ от 50 кв.м. и масивна сграда с площ от 16 кв.м. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XXI – 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 484 кв.м., при граници: улица, УПИ I – 2129, УПИ II – 1028, и УПИ XX – 1028, 2129. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XX – 1028, 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 998 кв.м., при граници: улица, УПИ XXI – 2129, УПИ II – 1028 и УПИ XIX – 1027. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XIX – 1027 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1519 кв.м., при граници: улица, УПИ XX – 1028, 2129, УПИ IX – 1031, УПИ X – 1031, и УПИ XVIII – 1026. ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1026 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със

Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1252 кв.м., при граници: улица, УПИ XIX – 1027, УПИ XI – 1031 и УПИ XII – 1032. ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 56784.382.876, находящ се в гр. Пловдив, общ. Пловдив, обл. Пловдив, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД – 18 – 48/03.06.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 30.07.2019 г., адрес на имота: гр. Пловдив, район Южен, местност кв. Беломорски, площ: 741 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м), категория на земята: четвърта, предишен идентификатор 56784.382.798, номер по предходен план: 382.798, парцел II – 382.876, жил. строителство и ТП, съсед: 56784.382.875, 56784.382.796, 56784.382.162 и 56784.382.518. ПРИ КВОТИ: За Б. И. Ш., ЕГН: ***** – ½ ид. част, и За И. Т. Б., ЕГН: ***** – ½ ид. част.

Решението се обжалва само в частта, в която са отхвърлени като неоснователни предявените насрещни искове на И. Б. срещу Б. Ш. за това, че същият е индивидуален собственик на база давностно владение на четири урегулирани поземлени имота в гр. Съединение и един поземлен имот в гр. Съединение, като е допуснато извършване на съдебна делба между Б. Ш. и И. Б. на тези имоти при квоти по ½ ид. част за съделителите.

Решението се обжалва като неправилно в частта, с която съдът е отхвърлил насрещните искове и в частта в която имотите, предмет на насрещните искове са включени в делбената маса. Сочи се, че процесните имоти са придобити от съделителя чрез правна сделка сключена с родителите му, които са искали имотите да останат в рода им, тоест да са собственост на сина им. Т. Б. е демонстрирал пред всички, в това число и пред съпругата си, че собствеността на тези имоти му се следва по право и че той свои имотите. Сочи се, че още преди образуване на бракоразводното дело, майката на жалбоподателя Б. Ш. е напуснала семейното жилище и с това е преустановила фактическото му владение повече от 15 години до датата на подаване на исквата молба за делба, като повече от 15 години майка му само веднъж се е сетила за тези имоти. Сочи се, че баща му Т. Б. винаги е казвал, че ще дойде момента, в който тези имоти ще бъдат на жалбоподателя. Сочи се, че жалбоподателят не е съгласен с тезата на първостепенния съд, че не е демонстрирал пред майка си Б. Ш. факта на своенето на делбените имоти,

защото писмено е заявил пред майка си, че счита тези имоти за собствени по наследяване и добросъвестно давностно владение. Иска се отмяна на решението в обжалваните му части, признаването на жалбоподателя за единствен собственик на процесните имоти и изключването им от делбената маса. Претендират се разноските по делото.

В срок е постъпил отговор от Б. Ш., с който същата намира жалбата за неоснователна, решението за правилно. Иска неговото потвърждаване, претендира разноските по делото.

Пловдивският окръжен съд, X граждански състав, след като прецени данните по делото въз основа на доводите на страните и при дължимата служебна проверка, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, като подадена в законния срок от легитимирани страни, внесена е дължимата държавна такса за въззивно обжалване и е изпълнена процедурата за отговор. Жалбата отговаря на изискванията на закона по форма, съдържание и приложения.

Обжалваното решение не е недопустимо или нищожно при постановяването му не е нарушена императивна материалноправна норма.

Производството е по иск за делба във фазата по допускането ѝ. Пред РС Пловдив е безспорно доказано, че от договор за покупко-продажба на недвижим имот от 07.06.1990 г., обективиран в нотариален акт № 136, т. X, дело № 3158/1990 г. на нотариус с район на действие – Районен съд Пловдив, се изяснява, че наследодателят на ответника – Т. Б., е придобил собствеността върху УПИ I-2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, обл. Пловдив, ведно с построените в имота масивна жилищна сграда с площ от 79 кв.м., масивна жилищна сграда с площ от 50 кв.м., масивна стопанска сграда с площ от 16 кв.м., УПИ XXI-2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, обл. Пловдив, УПИ XX-1028, 2129 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, обл. Пловдив, УПИ XIX-1027 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, обл. Пловдив, и Поземлен имот 1026 от кв. 69а по плана на гр. Съединение, обл. Пловдив. Безспорно към датата на сключване на договора, същият е имал сключен граждански брак с ищцата Б. Ш., поради което на основание чл. 21, ал.1 СК собствеността е придобита в режим на съпружеска имуществена общност. От Решение № 3560/30.11.2010г., постановено по гр. д. № 11622/2010г. на Районен съд Пловдив, влязло в сила на 22.12.2010г., се изяснява, че бракът

между Б. Ш. и Т. Б. е прекратен. РС Пловдив приема, че с прекратяване на брака между двамата, на основание чл.27 ал.1 СК е прекратена съпругеската имуществена общност между страните, като всеки един от съпрузите е придобил собствеността върху $\frac{1}{2}$ ид. част от имота.

РС Пловдив приема относно направеното възражение и предявения насрещен иск за придобий.е по давност на първите пет недвижими имота предмет на иска за делба, че тази теза не е доказана по това дело. РС Пловдив законосъобразно и на основание Тълкувателно решение № 1/2012 г. на ОСГК на ВКС, приема че при спор за придобий.е по давност на съсобствен имот от един от съсобствениците следва да се даде отговор на въпроса дали той владее изключително за себе си целия имот и от кога. По начало упражняването на фактическата власт продължава на основаниято, на което е започнало, докато не бъде променено. След като основаниято, на което съсобственикът е придобил фактическата власт върху вещта признава такава и на останалите съсобственици, то го прави държател на техните идеални части и е достатъчно да се счита оборена презумпцията на чл.69 ЗС. Тогава, за да придобие по давност правото на собственост върху чуждите идеални части, съсобственикът, който не е техен владеец, следва да превърне с едностранни действия държането им във владение. Тези действия трябва да са от такъв характер, че с тях по явен и недвусмислен начин да се показва отричане владението на останалите съсобственици. Тази теза на РС Пловдив е правилна.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя И. Б., че процесните имоти са придобити от съделителя чрез правна сделка сключена с родителите му, които са искали имотите да останат в рода им, тоест да са собственост на сина им. Също така неоснователно е възражението, че баща му Т. Б. винаги е казвал, че ще дойде момента, в който тези имоти ще бъдат на жалбоподателя. Да родителите на починалия съпруг на съделителката Б. Ш. – Т. Б. може и да са искали имотите да останат в рода им и да са собственост на сина им и после на внука им, но сделката с която са се разпоредили с тези имоти е възмездна съчетаваща продажба и договор за гледане и издръжка. Тази сделка по силата на чл.19 от тогава действащия СК е предполагала съвместен принос на двамата съпрузи за придобий.ето на тези имоти, тоест собствеността върху тях е била придобита от двамата съпрузи в режим на съпругеска имуществена общност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя И. Б., че баща му Т. Б. е демонстрирал пред всички, в това число и пред съпругата си, че собствеността на тези имоти му се следва по право и че той свои имотите и писмено е заявил пред съпругата си, че счита тези имоти за собствени по наследяване и давностно владение. От събраните по делото доказателства тези твърдения не се доказват. Показанията на свидетелите Л.Б. и С.Б. /л.156-л.157/ сочат, че бащата И. Б., след развода е живял в процесните имоти в гр.Съединение, а бившата му съпруга е живяла в гр.Пловдив. Тези свидетели обаче не сочат никакви изявления на И. Б. по отношение на съпругата му Б. Ш., че той смята тези имоти за своя лична собственост. Също така не се сочат от тези свидетели на действия на И. Б. спрямо съсобственичката му след развода - Б. Ш., с които той да отблъсква нейни опити за ползване или пребиваване в имота. Показанията на св.Н.Ш. /л.157/ пък сочи обратното, че дъщеря ѝ е посещавала и оглеждала имотите в гр.Съединение периодично и че си е държала там личния автомобил до 2020 година, след което синът ѝ е докарал автомобила в гр.Пловдив. Тоест и тук не се сочат данни за демонстриране на давностно владение спрямо Б. Ш.. По делото липсва и писмени изявления на Т. Б. адресирани до бившата му съпруга, че той от някакъв момент нататък вече счита тези имоти за своя собственост. Ето защо въззивният съд приема за правилни изводите на първата инстанция, че липсата на ясно демонстрирано начало на своене на процесните имоти от единия съсобственик е пречка да се приеме, че същият е започнал да владее същите за себе си. Тоест насрещния иск правилно е бил отхвърлен от РС Пловдив, защото липсва доказано давностно владение от ищеца, а делбата на тези имоти правилно е била допусната съобразно квотите в съсобствеността. Ето защо решението в обжалваната му част е правилно и следва да се потвърди.

Предвид изхода на делото право на разноски се поражда в полза на страната взела участие в него, съразмерно на уважената, респективно отхвърлената част от предявената претенция. В полза на въззиваемата Б. Ш. следва да се присъдят разноски на основание чл.78 ал.1 от ГПК. По делото се доказват реално направени разноски от нея за 900 лева за адвокатски хонорар на пълномощника ѝ платени в брой /л.22 от въззивното дело/.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 3545/01.08.2023г. по гр.д. № 14655/2022г. на Районен съд - Пловдив, **в частта с която е отхвърлен като неоснователен предявения насрещен иск** на И. Т. Б., ЕГН: *****, в качеството му на правопреемник на Т. И. Б., ЕГН: *****, починал в хода на процеса – на ***г., с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК за признаване за установено по отношение на Б. И. Ш., ЕГН: *****, че същият е индивидуален собственик въз основа на осъществено давностно владение на следните недвижими имоти, а именно: **УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ I – 2129** от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 510 кв.м., при граници: от две страни улица, УПИ XXI – 2129, и УПИ II – 1028, ведно с построените в имота: масивна жилищна сграда с площ от 79 кв.м., масивно жилище с площ от 50 кв.м. и масивна сграда с площ от 16 кв.м. **УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XXI – 2129** от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 484 кв.м., при граници: улица, УПИ I – 2129, УПИ II – 1028, и УПИ XX – 1028, 2129. **УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XX – 1028, 2129** от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 998 кв.м., при граници: улица, УПИ XXI – 2129, УПИ II – 1028 и УПИ XIX – 1027. **УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XIX – 1027** от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1519 кв.м., при граници: улица, УПИ XX – 1028, 2129, УПИ IX – 1031, УПИ X – 1031, и УПИ XVIII – 1026. **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1026** от кв. 69а по плана на гр. Съединение, общ. Съединение, обл. Пловдив, одобрен със Заповед № 335/1992 г. и Заповед РД № 378/2021 г., с площ от 1252 кв.м., при граници: улица, УПИ XIX – 1027, УПИ XI – 1031 и УПИ XII – 1032 и тези имоти са допуснати до делба.

Решението в останалата му част е влязло в сила, като необжалвано.

ОСЪЖДА И. Т. Б., ЕГН: *****, в качеството му на правопреемник на Т. И. Б., ЕГН: *****, починал в хода на процеса – на 09.02.2023г. да заплати на Б. И. Ш., ЕГН: ***** от *** сумата от 900

лева, за разноси за адвокатски хонорар, направени пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва, при условията на [чл. 280 ал.1 ГПК](#), в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____